

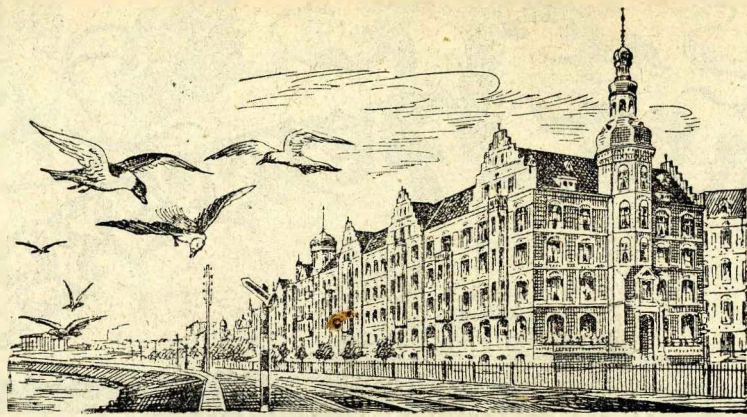
A. Muchitsch,
Vestergade 7.

Pels-Colliers.

Pels-Krauer.

Pels-Jackets.

Pels-Boleros.

„Mejlborg“,
fineste
Restaurant,
Souper
efter Theatret
(3 Retter à Kr. 1.50.)

Vine
fra 1ste Klasses Huse.
Anerkendt
Køkken.

Mit Udsalg af
hjemmelavet Konfekt
er flyttet fra Søndergade 28 til
Nørregade Nr. 15
og anbefales fremdeles i det ærede
Publikums Erindring.

Thory. Hansens Efterfølger:
Mine Hansen.

„Den Vægelsindede“ i moderne Udgave.

Et nyt fransk Stykke.

Den unge Forfatter Harald Nielsen opholder sig for Tiden i Paris, hvorfra han har skrevet en Korrespondance til »Natt.« om et nyt fransk Stykke: »Den Vægelsindede« af Forfatteren Beer.

Hr. Nielsen skriver:

At gaa i Theatret maa under alle Omstændigheder betragtes som en ret risikabel Affære for Tilskuerne; thi endnu sjældnere end i Literaturen og i Malerkunsten oplever man de lykkelige Øjeblikke, der forsoner med lange og kedsommelige Ørkenvandring. Naar der saa tilmed fra Scenen tales et fremmed Sprog, hvilket fordobler det aandelige Arbejde, og Mellemakterne som hernede trækker Tiden uforholdsmæssig længe ud, er Anstrængelsen vissere end Fornøjelsen. Det er maa-ske Overvejelser af denne Art, maaske var det instruktiv Mistillid til Forfatteren — Skuespilleres Anseelse som dramatiske Forfattere er jo sunket betydelig siden Shakespeares og Molières Dage — der Aften efter Aften holdt mig tilbage fra at se Beers nye Stykke paa Theatre français. I alle Tilfælde er jeg glad over, at Nysgerrigheden sejrede, inden Md. Piersons Ferie bragte det af Programmet. Det var ikke en af de sjældne Aftener, der bringer Sindet ud af Ligevægt og holder vaagen nogle Timer længere end sædvanlig, men det var en af de lige saa sjældne Aftener, hvor man morede sig og ikke følte sig blameret af sin Morskab, ja endogsaa noterede et aandeligt Udbytte.

Den Vægelsindede, Pierre Fontu-annes er en rig, ung Mand, der har alle Betingelser for at være lykkelig, naar han blot kunde tage sit Parti.

Musikprogram.

Orkestret under Anførsel af
Kapelmester William Bähncke udfører:

Foran Forspillet af »Fangen paa Zenda«:

1. Suppé: Ouverture til »Pique-Dame«.

Foran 1ste Akt:

2. L. Ganne: »La Czarina«. Mazurka.

Foran 2den Akt:

3. Bähncke: Festmarsch.

Foran 3die Akt:

4. L. Ganne: »La housarde«. Vals.

Foran 4de Akt:

5. Suppé: Tyrkisk Marsch af »Fatinitza«.

Billetpriserne ere:

	Ordinær			Forhøjet	
	Pris.	Pris.		Pris.	Pris
1ste Parket	2,50	3,00	2den Balkon, øvrige		
2det —	2,00	2,50	Rækker	1,00	1,25
Parterre, de første 4			2den Balkon, Loge 3 og 4,		
Rækker ...	1,50	2,00	Nr. 16—21 og Nr. 28		
Parterre, øvrige Rækker	1,00	1,50	og 29, øvrige Rækker	0,50	0,75
Fremmedloge	4,00	5,00	2den Balkon, Loge 5 og 6,		
1ste Balkon, 1ste Række			Nr. 13—16, øvrige		
overalt ...	2,50	3,00	Rækker	0,50	0,75
1. Balkon, Loge 1—6, øv-			Amphitheater, 1ste og		
rige Rækker	2,00	2,50	2den Række	0,75	1,00
1. Balkon, Loge 7—10,			Amphitheater, øvrige		
øvrige Rækker	1,50	2,00	Rækker	0,50	0,75
2den Balkon, 1ste Række					
overalt ...	1,50	2,00			

Billetter faas til forhøjet Pris fra Kl. 11—11½.

Til almindelig Pris fra Kl. 12—3 og fra Kl. 5.

I det Øjeblik, Stykket begynder, er der Tale om et Ægteskab mellem ham og Jeanne Desckanelles, med hvem han ikke blot vil faa en stor Medgift, men tillige arve Svigerfaderens Mandat som Deputeret. Paa den anden Side fristes han af Udsigten til at kunne kobe et allerkæreste lille Ungkarlehotel af Baronon »le petit Fouchard,« der er i Færd med at rejse til Amerika efter en Beriderske. Dette Ungkarlehotel er stærkt sammenknyttet med Erobringsplaner overfor hans unge, smukke og tilsyneladende let-sindige Naboerske Yvonne Flament.

Jeanne, som han først forlover sig med, og som han atter forlader, tager hans Vægelsind med stor Ro, da hun har forelsket sig i hans Sekretær Gaston Chabreloche, der ved sin uforknytte Beslutsomhed er hans fuldstændige Modsætning. I den følgende Akt ser man Gaston arbejde paa at finde Naade for sin Svigerfaders Øjne, hvortil han mangler to Betingelser: at være rig og Politiker. Samtidig modtager Pierre Besøg af den smukke Fru Flament, og da det viser sig, at han komplet har taget fejl af hende, at hun er, hvad Franskmand med naiv Kynisme kalder for en »hæderlig Kvinde«, er kun til at faa ved Ægteskab, opgiver han sine Ungkarleplaner og forlover sig med hende. Kun et Øjeblik varer denne Beslutsomhed; thi da Moderen forlanger, at han skal vælge hende eller Yvonne, bliver han paany kastet ind i Uvishedens frygtelige Kvaler. Situationen overvælder ham, han besvimer, og i bekymret Omhu for ham mødes og forsones de to Kvinder. Den følgende Akt viser de Vanskeligheder, hans Ubeslutsomhed bereder ham i Ægteskabet. Hans Kone begynder saa smaat at kede sig og lader sig i en for Omverdenens Øjne mistænkelig Grad underholde af den lille Baron, der er vendt tilbage fra Atlanten og er blevet Husven hos Pierre. Da dennes værdige

Theatertogene.

Foruden de i Toglisterne paa 4de Side nævnte Tog afgaar fra Aarhus nedenstaaende Theatertog:

Sydpaa til Skanderborg Aften Kl. 11.46 følgende Torsdage: 15de Oktober, 5te og 19de November samt 3die og 17de December.

Nordpaa til Randers hver Torsdag*) Aften Kl. 11.13.

Østpaa til Ryomgaard hver Torsdag*) Aften Kl. 11.15.

Til Odder hver Torsdag*) Aften Kl. 10.38.

Til Hammel hver Torsdag Aften Kl. 11.15.

*) dog med Undtagelse af den 24de og 31te December.

Togene standse ved alle Mellemstationer.

Aarhus Theaterblad

— Udgaar hver Forestillingsdag —

Indhold: Theatrets Program, Orienteringsplan over Pladserne i Theatret, Musikprogram, Billeder og underholdende Tekst, Theaterverdenen vedrørende.

Bladet sælges hver Forestillingsdag i Theatrets Forhal. Pris 10 Øre.

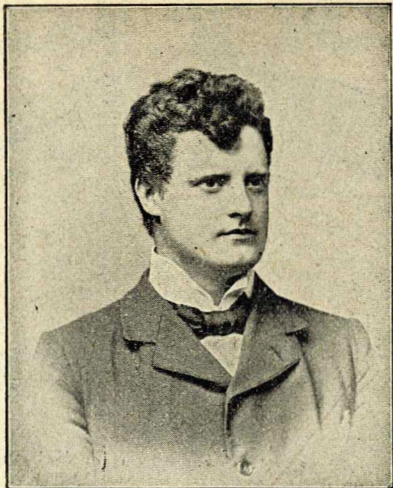
Announcer kunne bestilles paa Bladets Kontor, Museumsgade 6, aabent 9—2. Telefon 403.

Onkel Baron Hannibal kommer for at aabne hans Øjne, jager han ham ganske vist paa Døren, men bagefter bliver han konfus som sædvanlig og flygter til Moderen, der viser sig som en sund og djærv Kvinde, siger ham, at hans Kone er uskyldig, om end maaske lidt letsindig, sørger for, at den lille Baron faar sit Hotel tilbage, forsoner de to Ægtefolk og skaffer for et Øjeblik i hverfald Pierre lidt Fasthed ind i Tilværelsen. De samme Egenskaber, der tiltaler hos Beer som Skuespiller, møder man hos ham som Forfatter: et elskværdigt Lune, der rummer baade Vid og Humor, en Takt, der altid holder Spøgen indenfor faste Grænser, og en Intelligens og Iagttagelsesevne, der tillader med sikre og skarpe Linier at isolere og fremhæve den Skikkelse, han vil skabe. Theatermanden røber sig i den Kynighed, hvormed han uden at tage for skrupuløse Hensyn til det sandsynlige lægger Situationer og Replikker til Rette saadan, at de holder vaagen og morer. Allerede Begyndelsen er ganske fortræffelig. Idet Tæppet gaar op, staar Pierre og en schneidig Grosserer overfor hinanden med den bekendte Gestus. »Eh bien, alors« »Je ne sais pas«. Paa Borde og Stole flyder Tapetrullerne, hvoraf Pierre skulde vælge en. I snævrere Forstand er det Theatermanden paa Comédie Française man møder; thi med megen Dygtighed har han vidst at forene Rollerne med de forhaandenværende Kræfter for Øje, og dette har faaet sin Løn i et gennemgaaende fortræffeligt Spil — om det saa var den ellers fantasiløse og kedelige Coquelin cadet havde han faaet noget morsomt ud af den lille Barons Skikkelse, Automobilisten og Kvindeforførereren.

I Kvinderollerne saa man med megen Nydelse Md. Pierson som Moderen, og som Yvonne Md. Pierat, der havde en stor Succes som Datteren i Maurice Donnays Stykke »L'autre danger«.

Uden at høre til de forglemmelige Præstationer glædede de begge ved en Frihed, der ikke blot bestod i ikke at støde, men ogsaa i sikkert at udnytte de Muligheder, Rollerne frembyder. I Mandsrollerne udfoldede Garry som Gaston, Hamel som Tjeneren, Delaunay som Dechawelles lignende Egenskaber. Laugier, der var saa morsom i »les Affaires«, som den ene af Ingeniørerne, og som er saa kedelig i Moliereske Roller, skabte af Baron Hannibal paany en Variation af den bonerte, stupide, hovmodige og i Virkeligheden skikkelige Adelsmand. Til at vurdere en diskret og sikker Kunst som den, der udfoldedes i disse Roller, har man ikke andet Udtryk end at sammenligne den med Kunsten at kunne ride en Hest saaledes, at Kræfterne bruges uden at misbruges. Det er overfor de svage Heste, som som overfor de ikke altfor svulmende rige Roller, at en saadan Kunst navnlig har praktisk Betydning.

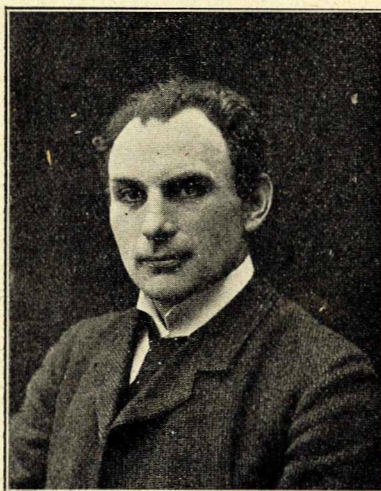
Baade som Rolle og som Skuespilkunst hævede Titelførelsen, udført af Mayer, sig over dette Niveau til det ikke blot fine men betydelige. At

Hr. Vilhelm Birck.

Frk. Sophie Causse.

Hr. Philip Bech.

Frk. Jesta Berg.

fordele Fortjenesten for dette Resultat lige mellem Forfatteren og Skuespillerne er umuligt, saa længe Stykket ikke er udgivet, men følgende Redegørelse er vist i Hovedsagen rigtig. Forfatteren har ikke blot, som et kort Referat lader formode, i Pierres Skikkelse skabt en Farcefigur. Et Træk som det, at Pierre besvimer af Sindsbevægelse, tager sig paa Papiret ganske farceagtig outreret ud, men i Stykket er det ikke særlig fremspringende, tværtimod føles det som et meget naturligt Højdepunkt i Karakter-skildringen, der er naaet ved ikke altfor bratte Overgange. Man kan — uden forøvrigt at anstille Sammenligninger — tænke paa lignende stærkt chargede Træk i Molières Karakterstudier. Det er i Virkeligheden en saadan kunstnerisk Isolering af en Type med al den deraf følgende Uforholdsmæssighed i Dimensionerne, som Beer har forsøgt og udført med ikke ringe psykologisk Skarpsyn og Takt. Hvad der forringer hans Arbejdes blivende Værd betydeligt, er, at hele Handlingen og alle Bifigurer ikke stemmer med disse digteriske Egenskaber, men stammer fra Theatermanden, der med megen Dygtighed men uden kunstneriske Skrupler lægger Stoffet til Rette. Pierres Skikkelse er i Stykket nogende placeret som en Perle i en Musling. Skønt den er vokset frem paa det Sted, hvor den findes, og er fast knyttet dertil, føles den dog ved hele sit Udseende som forskellig fra Omgivelserne, og dette mærkes ogsaa, selv om Perlen ikke er stor.

Mayers Fortjeneste bestaar i, at han har været klar over, at det var Perlen, ikke Muslingen, han skulde demonstrere. I Stedet for som Fristelsen indbød til at slippe let fra det ved at skabe en morsom Figur, har han med nænsom Haand fortsat Forfatterens Arbejde og skabt en Karakter, der som et levende Menneske var mer end morsom og saa rørende forstandig, i Stand til baade at vække Bekymring og Eftertanke. Pierre var en køn ung Mand med store mørke Øjne og Panden hyppig trukket op i betænkelige Folder, hvad der paa Grund af hans uskyldige naive Udseende gav ham det samme morsomt bekymrede Udtryk, som Børn kan have. Det var ogsaa dette, han var — ikke Situationen voksen — det vil sige et Barn i Forhold til Livet. Meget fint og rigtigt havde Mayer indset, at hans Svaghed kun gjaldt Villien — udelukkende den. Han er ellers ikke noget ringe Menneske. Han har en god Forstand, er som Karakter retsindig og brav og besidder megen Finfølelse — ja endogsaa et ualmindeligt fint mærkende Følelsesliv. Han er mere hjælpeløst rørende end sollte med dette Ords Klang af Foragt. Hans Sensibilitet tilfører ham et større Forraad af Indtryk og Impulser, end han kan magte. Navnlig en enkelt lille Scene, der blev spillet fortryllende, kaster Lys over Arten af hans Svaghed. Han har lige forlovet sig med Jeanne, da Yvonne bliver meldt. I samme Nu, som han ser hende, er han helt inde i den Ide- og Følelseskreds, hun

repræsenterer. Da hun begynder at snakke livligt om, hvor morsomt de skal have det sammen, sluger han hvert Ord, bifalder dem ivrigt, fortsætter hendes Tankegang, foregriber den med et Barns friske letpaavirkelige Fantasi, der udfolder sig saa let, fordi den altid er ene, ikke generet af Erindringer eller Betæneligheder. Yvonne bliver tilsidst opmærksom, standser et Sekund og betragter ham med et forundret Smil »Mais vous êtes drôle!« Det var kun et Par Øjeblikkes Afbrydelse, men Udraabstegnet var sat med beundringsværdig Finhed og Sikkerhed.

Aarhus Theaters Repertoire: Torsdag **Kl. 7:** »Fangen paa Zenda«. Fredag: »Fangen paa Zenda«. Lørdag: Ingen Forestilling.

Moderne Scene-Kunst.

Det londonske »Drury-Lane-Theatre« er mødt op med et stort, nyt Udstyrsstykke Cecil Raleigh's Melo-Farce: »The Flood Tide« (Ebbe og Flod).

Efter de engelske Blade at domme, er der med dette Stykke paa Udstyrs-Området sat en Rekord, som det næppe vil falde saa helt nemt at slaa.

Handlingen spiller først paa Salon-dækket af den fra Sydamerika kommende Damper »Bolivian«. Ombord paa dette Skib befinder sig ogsaa den hemmelighedsfulde Millionær Thompson fra Chile; han rejser under Navnet Mac Naughton, og det er om ham, Handlingen i det følgende drejer sig.

Der skær stort Anskrig blandt Passagererne: Mac Naughton er falden overbord!

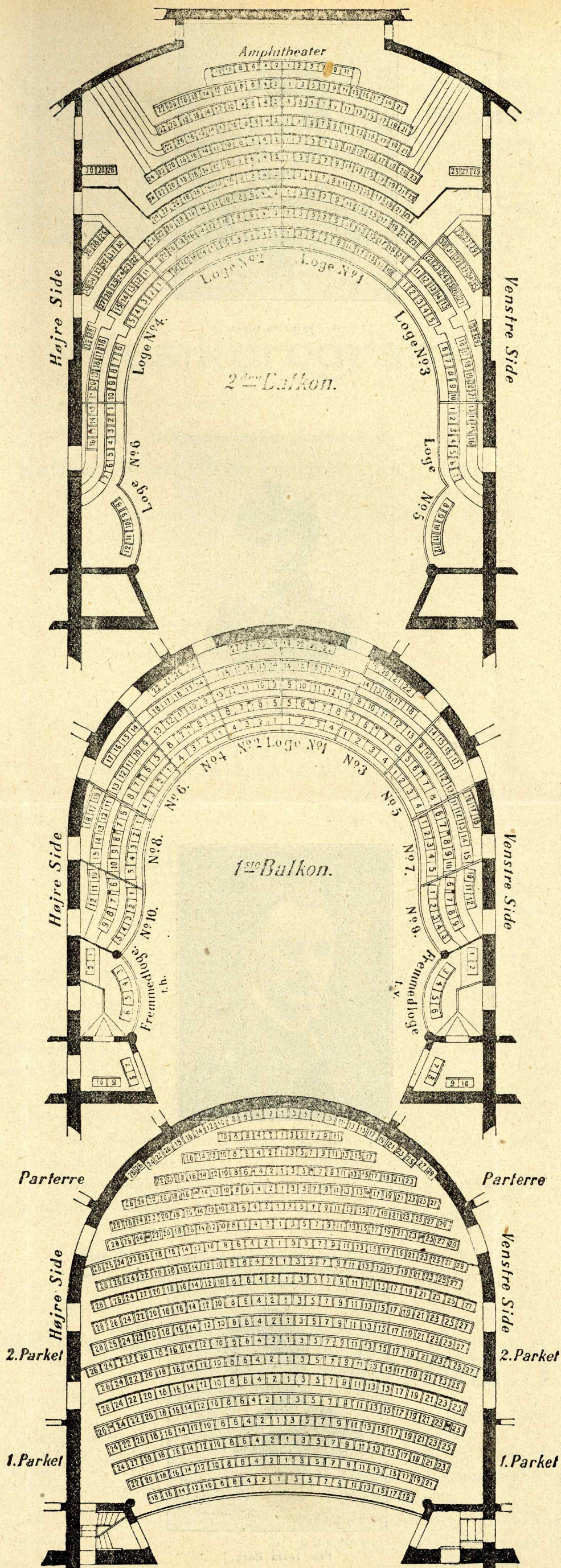
Alle Redningsforsøg viser sig haabløse.

En Eventyrske, »Baronesse« Pit-chioli, som sammen med sin Datter ogsaa befinder sig ombord, faar nu pludselig den Idé at udgive sig for den forulykkede Millionærs Svigermoder, idet hun i sin »grænseløse Sorg« kommer for Skade at »robe«, at hendes Datter var hemmeligt viet til Mac Naughton alias Thompson. Paa den Konto kommer hun i Besiddelse af hans til Brighton indskrevne Gods.

Næste Akt foregaar nu i et Værts-hus i Findon. Værts-husholderen Dick Champion har en Datter, Polly, som er Kahytjomfru ombord paa »Bolivian« og hans Søn Jack har i Sydafrika vundet Victoriakorset.

Champion er kommen i Pengeforlegenhed og har hævet nogle Penge paa et forfalsket Hypotek, udstedt i Millionæren Mac Thompsons Navn. Han fortvivler, da han nu hører, at Mr. Thompson er paa Hjemvejen, og for da at redde Faderen overtaler Polly sin Kæreste, en Handelsrejsende ved Navn Clipp, til en Maanedstid at »repræsentere« den fraværende Thompson; selv overtager han Funktionen som Pseudomillionærens Privatsekretær.

Som man kan tænke sig, udvikler der sig heraf den mest desperate Forvirring.

Clipp køber en Væddeløbshest, og hermed springer Handlingen over til Kempton Park. Hele Væddeløbsapparatet og den tilhørende Atmosfære er her fremstillet med en ganske forbløffende Realisme.

Champion vinder i det afgørende Løb — og er reddet.

Mac Naughton er imidlertid ikke druknet. Han er vel falden overbord, men slipper paa den vidunderligste Maade helskindet fra Affæren, idet han bliver tagen op af et lille Skib, der fører ham tilbage til Blachmere. Her træffer han imidlertid sammen med en Sydamerikaner, som bærer paa et gammelt Nag til ham og nu absolut vil ham til Livs.

Clipp er imidlertid — i sin genoptagne Egenskab af Handelsrejsende — ogsaa naaet herhen og optræder som ædel Forsvarer for den truede Mr. Thompson.

Da finder der et Dæmningsbrud Sted, under hvilket hele Scenen overrisles med Vand — og det Hus, hvori Thompson, Clipp og den skumle Sydamerikaner befinder sig, skylles bort af Stormfloden!

I sidste Akt bliver naturligvis alle Vanskeligheder fjernede paa det fornøjeligste, og alle Stykkets Hovedpersoner sætter sig op i et »rigtigt« Jernbanetog, som futter af med dem til Paris, hvor de nu oven paa de mange overstandne Rædsler agter at forfriske sig med at slaa rigtigt grundigt til Skaglerne.

Togtiderne.

Afgang fra Aarhus.	
Sydpaa	5,20 Morgen
	8,19 Formiddag (gaar kun til Horsens).
	11,12 Form. (standser ikke i Hasselager og Stilling).
	† 12,02 Middag
	12,52 —
Nordpaa	4,53 Eftermiddag
	8,15 Eftermiddag (gaar kun til Skanderborg).
	† 10,53 Eftermiddag
	† 11,24 —
	5,05 Morgen
Østpaa	8,28 Formiddag
	11,25 —
	4,30 Eftermiddag
	† 5,45 —
	6,38 —
Til Odder	7,50 Eftermiddag (gaar kun til Randers).
	5,50 Morgen
	7,40 Formiddag
	1,30 Eftermiddag
	6,55 —
Til Hammel	6,00 Formiddag
	9,05 —
	12,40 Eftermiddag
	3,35 —
	6,30 —
Til Odder	* 11,45 —
	5,45 Morgen
	12,30 Eftm.
Til Hammel	6,10 —
	—

† Hurtigtog, der ikke standser ved Landstationer.
* Løber kun paa Søn- og Helligdage samt Grundlovsdagen.